

[Aksel Larsen.]

kommer til skade, ikke skal vente i 13 uger, før dagpengene ifølge ulykkesforsikringen træder i kraft. Vi kunne have ønsket, at de var trådt i kraft fra første dag, men det forekommer os at være et meget stort fremskridt, at de allerede kan begynde at løbe fra den 7. dag. Under disse omstændigheder vil vi forbeholdsløst tilsige vor støtte til fremme af dette lovforslag og afholde os fra at stille ændringsforslag til det om yderligere forbedringer. Vi vil ganske vist ikke hermed lade det synspunkt falde, at ulykkesforsikringsloven bør forbedres også på andre punkter, men vi vil medvirke til, at man snarest muligt får de i dette lovforslag indeholdte forbedringer gennemført.

Jeg vil benytte lejligheden til at takke den højtærede socialminister for det resultat, der ligger her, og udtrykke et inderligt ønske om, at han må kridte støvlerne og stå fast, så det også bliver gennemført i folketinget, som det blev gennemført i lands-tinget.

Der er fremsat ønske om udvalg, og jeg må efter den debat, der har været, gå ud fra, at det vil blive besluttet at nedsætte et sådant. Jeg må desuden gå ud fra, at det vil blive et udvalg på 15 medlemmer, og at man i henhold til den uheldige praksis, tinget er inde på, vil sørge for at sammensætte et 15 mands udvalg, så kommunisterne ikke kommer i udvalget. Det ville principielt være rigtigst af os, når forslaget om et 15 mands udvalg fremkommer, at stille krav om repræsentation i udvalget, hvilket man jo praktisk gør ved at foreslå et udvalg på 16 medlemmer. Det gør vi i en mængde lignende tilfælde, og vi burde forsåvidt gøre det her, som vi er aldeles overbeviste om, at udvalget vil være bedre kvalificeret til at behandle sagen, når kommunisterne har repræsentation i det. Vi agter imidlertid ikke at gøre det af den rent praktiske grund, at samlingen går på held; der er kun få dage igen, og vi skulle gerne have dette lovforslag gennemført. Hvis vi stiller forslag om et 16 mands udvalg, skulle der være afstemning, og de 10 eller 12 ærede medlemmer, der er tilstede, kan jo ikke gøre tinget beslutningsdygtigt. Jeg tror heller ikke, at der i huset er tilstrækkeligt mange til at gøre tinget beslutningsdygtigt, og så ville det sige, at afstemningen om udvalgets størrelse først kunne finde sted i morgen, med det praktiske resultat, at de, der er modstandere af denne reform, måske kunne få den saboteret. Udelukkende af denne grund, altså for at medvirke til at forbedringen bliver gennem-

ført, inden vi skilles om få dage, vil vi i dette tilfælde afstå fra at stille forslag om et udvalg, hvori vi kunne blive repræsenterede.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg forstår ikke, at venstres og de konservatives ordførere ikke i dag er gået blankt ind for lovforslaget. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Peder Christensen fra venstre udtrykte det, at jeg ved behandlingen af lovforslaget om ændring i ulykkesforsikringen sidste år udtalte mig, som det ærede medlem læste op, men det er også rigtigt, at jeg ved den lejlighed jo var ganske ny i embedet og stod med en betænkning, og i denne betænkning var de betragtninger fremført. Men det er lige så rigtigt, at jeg i samme åndedræt sagde, at jeg ville undersøge spørgsmålene og se, om det ikke skulle være muligt at nå frem. Nu er vi altså nået frem til det resultat, her er tale om, og det undrer mig, at ikke mindst partiet venstres ærede ordfører (Peder Christensen) og det konservative folkepartis ærede ordfører (Fibiger), der jo dog har tilknytning til landbruget, ikke blankt kan give deres tilslutning til det foreliggende lovforslag, når netop landmændene i stor udstrækning, måske fordi de har deres folk så nær op ad sig, har forstået, at her var en pligt for dem til at medvirke til gennemførelsen af en ordening, en pligt, der er resulteret i, at de faktisk alle har forsikringsmæssige ordninger for de første 13 uger. 80 pct. af landmændene har faktisk ordnet det spørgsmål, som vi nu her gerne vil have ordnet, og her drejer det sig jo navnlig om en ordening for de store arbejdspladser. Derfor er jeg ked af, at man fra venstres og konservativ side ikke har kunnet give denne tilslutning idag.

Man taler om, at produktionen vil blive fordyret. Men de, der bærer denne udgift for øjeblikket — altså de 20 mill. kr., vi her tænker på —, er jo de ulykkesramte, de, der er slået ud på arbejdspladsen. Det er faktisk til de få, der kommer til skade og derved ikke er i stand til at passe deres arbejde, vi siger: det må I bære! Men det kan vi ikke, ærede medlemmer. I slige tilfælde må vi stille os solidarisk med dem, hjælpe dem, selvom produktionen derved fordyres med det, der her kan blive tale om; det drejer sig jo ikke om store beløb, når det kommer til stykket, fordelt på de enkelte arbejdstimer.

Jeg skal iøvrigt ikke forlænge diskussionen. Der har jo været udtalt ønske om be-